

De volgende appendix maakt geen deel uit van de analyse en voorstellen van de ECRI met betrekking tot de toestand in België.

APPENDIX

De ECRI wijst erop dat de analyse in haar tweede rapport over België is gedateerd 18 juni 1999 en dat geen rekening is gehouden met ontwikkelingen die hebben plaatsgevonden na die datum.

In overeenstemming met de landenprocedure van de ECRI heeft de Belgische overheid een nationale verbindingsfunctionaris benoemd om een vertrouwelijke dialoog te ontwikkelen met de ECRI inzake haar ontwerpakte over België. Een aantal van de opmerkingen die hij heeft gemaakt zijn verwerkt en geïntegreerd in het rapport.

Na deze dialoog heeft de nationale verbindingsfunctionaris echter uitdrukkelijk verzocht om het volgende commentaar van de kant van de overheid in België als appendix op te nemen in het rapport van de ECRI.

COMMENTAAR GELEVERD DOOR DE BELGISCHE OVERHEID MET BETREKKING TOT HET RAPPORT VAN DE ECRI OVER BELGIË

C. Strafrechtelijke bepalingen

- In dit verband dient te worden gewezen op de wijzigingen van de wetten van 1981 en 1995.

De wet van 30 juli 1981 werd onlangs gewijzigd, in die zin dat de rechter de mogelijkheid heeft een tot een hoofdstraf veroordeelde persoon ook een bijkomende straf op te leggen ten einde hem gedurende 5 à 10 jaar te ontzetten uit bepaalde politieke rechten. Deze rechten worden opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek, met name het recht om betrekkingen, bedieningen of openbare ambten te vervullen en het recht om verkozen te worden. Verder wordt in de wet van 23 maart 1995 bepaald bedoelde ontzetting uit te spreken tegen elke veroordeelde en niet enkel in geval van recidive. De bijkomende straf blijft een facultatieve straf die aan het oordeel van de rechter wordt overgelaten.

D. Gespecialiseerde organen en andere instellingen

Met betrekking tot de aan de CECLR toegewezen opdrachten (cfr. wet van 15 februari 1993, het formuleren van advies en aanbevelingen voor de overheid, individuele bijstand, in rechte optreden,) heeft het Ministerie van Justitie zeker voorbehoud ten aanzien van alinea 10. Het voorstel het Centrum een bemiddelingsfunctie met een welhaast strafrechtelijke dimensie te verlenen zou een wissel kunnen trekken op

de onafhankelijkheid van het Centrum en het beginsel van de scheiding der machten uithollen.

Anderzijds zou een verdere uitbouw van het vrijwillige gebruik dat de slachtoffers van door racisme en xenofobie ingegeven daden, van de strafrechtelijke bemiddeling kunnen maken (wet van 10 februari 1994) zijn nut kunnen bewijzen. Dit initiatief vergt de voorafgaande instemming van alle partijen en een initiatief van het Parket. Voor een denkoefening met medewerking van magistraten en bemiddelingambtenaren van de parketten, zou de ervaring die de CECLR ter zake heeft verworven, het uitgangspunt kunnen vormen.

1. Follow up van de situatie

Enige schakering is geboden bij alinea 20 in die zin dat het statistisch steunpunt van de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid van het Ministerie van Justitie sinds 1993 statistieken bijhoudt over veroordelingen, opschortingen en interneringen (in kracht van gewijsde gegane vonnissen) op grond van gegevens in het centrale strafregister, meer bepaald voor de categorie "racisme en xenofobie". Voor 1993, 1994 en 1995 (laatste beschikbare cijfers) werd het volgende opgetekend:

*1993: 2 veroordelingsbulletins en 2 personen met een definitieve veroordeling
1994: 6 veroordelingsbulletins en 6 personen met een definitieve veroordeling
1995: 17 veroordelingsbulletins en 17 personen met een definitieve veroordeling.*

Alleen voor het jaar 1995 zijn de gegevens over de straffen waartoe deze personen werden veroordeeld, verwerkt. De cijfers gaan als bijlage.

Het Ministerie van Justitie werkt aan een ontwerp van geïntegreerde statistiek, wat een betere kwantitatieve opmaak en een kruiselingse vergelijking van de gegevens afkomstig van de verschillende echelons van het strafstelsel, mogelijk maakt. Dit is dan op zijn beurt een werkmiddel voor een globale interpretatie, bijvoorbeeld van de strafrechtelijke behandeling van klachten over en strafbare feiten op het gebied van racisme.

Verder dient erop te worden gewezen dat een van de grootste knelpunten erin bestaat dat in de praktijk het stafbaar feit op het gebied van racisme en xenofobie vaak onder de noemer slagen en verwondingen wordt geplaatst.

In dit verband dient nog te worden opgemerkt dat heel wat inspanningen werden geleverd om iedereen die bij het strafrecht is betrokken, bewust te maken van de noodzaak van een gestroomlijnd beleid op het gebied van de vervolging van de daders van racistische misdrijven (zie Afdeling I, Punt C, alinea 6).

J. De media

In alinea 21 dient te worden verwezen naar de nieuwe gezamenlijke circulaire (in werking getreden op 15 mei 1999) van de Minister van Justitie en het College van Procureurs-generaal, die de persmededelingen regelt die in het kader van het voorbereidend onderzoek uitgaan van de parketten en de bevoegde politiediensten. Het opzet van deze circulaire is de desbetreffende wetsbepalingen, vervat in de wet Franchimont van 12 maart 1999 inzake de verbetering van de strafprocedure op het niveau van de instructie, een concrete en eenvormige invulling te geven. De circulaire bepaalt onder andere dat van de personen die bij het dossier zijn betrokken de rechterlijke instanties slechts eigener beweging bepaalde gegevens, met name het geslacht, de leeftijd en eventueel de woonplaats mogen vrijgeven. Andere gegevens zoals de etnische herkomst en de nationaliteit mogen slechts worden vermeld indien ze relevant zijn. De circulaire beoogt de stigmatisering van minderheden te voorkomen en kadert in het algemeen racismebestrijdingsbeleid. Deze circulaire die aan de ECRI kan worden toegezonden gaat in bijlage.

Afdeling II - Bijzondere verontrustende problemen

K. Gedrag van de wetsdienaars

- In alinea 26 dient te worden verwezen naar de initiatieven van de kant van de rechterlijke instanties en de politiediensten om de personen die de wet toepassen, attent te maken op en vertrouwd te maken met de problemen van racisme en discriminatie.

Zo werd in 1999 voor magistraten een opleiding rond racisme opgezet.

Andere initiatieven waren:

- 1. basisopleiding en bijscholing voor het personeel, meer bepaald multiculturele vorming. Daarbij gaat de aandacht vooral uit naar de kennis van en het begrip voor problemen die eigen zijn aan gemeenschappen van buitenlanders of allochtonen en aan interculturele communicatie.*
- 2. indeling van leden van "allochtone" bevolkingsgroepen bij de ordediensten.*
- 3. het wetsontwerp inzake de grondslagen van het statuut van de geplande geïntegreerde politie heeft het ook over een ontwerp van Beroepscode aan de hand waarvan de politieambtenaar een gedragslijn kan hanteren die de betrekkingen met de burger ten goede komen.*